

Una paella a la Moreria

SEBASTIÁN SAURA

En aquest cas m'he avançat a la meua amiga Lorena, i seré jo qui us conte l'excursió que vam fer a la Moreria el dia 28 de març. Ens ho vam passar tots molt bé perquè, com diu ella, "som divertits, molt divertits".

Una vegada, llegint el nostre periòdic local, concretament un article de Teresita que parlava sobre la Moreria, em va agradar tant que, sense pensar-ho dues voltes, vaig prendre camí i, al poc de ratet, ja estava allí, envoltat de roques, de vegetació i de la màgia que envolta tot el conjunt d'aquesta muntanya.

En aquest últim periòdic, l'article escrit per Cathy, que tracta sobre la volta dels molins, hi ha un paràgraf on diu: "...del triangle que forma el Molí la Maria, la Moreria i el Tossal, en quant a bellesa i proximitat, era un lloc ideal per gaudir de la natura. ¿Qui no ha berenat, menjat una paella per...?"

Puix bé. Aquestes línies m'estimularen la idea de fer una paella a la Moreria. El primer que vaig fer va ser escriure una carta explicant el motiu, l'hora i l'eixida... Anna em va ajudar, ja que jo no tinc ordinador, i al dia següent la vaig enviar a cadascun dels meus amics. Encara que hi havia gent que no podria vindre, i d'altres que es van apuntar més tard, tots estaven molt agraïts. Calia vigilar l'oratge, cosa que no depenia de nosaltres i ja ho voríem el diumenge.

Dissabte vaig fer totes les compres pertinents per al dinar, només faltava un dia. Diumenge 28 pel matí em vaig alçar prompte per preparar les últimes coses que faltaven, i a les 12 hores vaig anar cap a la plaça Espanya, on havíem quedat. Però la gent tenia un poc de son i anaven aplegant poc a poc. A cadascú li vaig donar el seu logotipo, igual que en un concurs televisiu. La sortida es va retardar fins les 12 i mitja i iniciàrem la marxa cap al tossal, passant pel riu fins la Moreria.

Una vegada allí, uns van buscar llenya, altres anivellant els ferros, preparant les coses entre tots i organitzant-ho tot per fer un bon dinar.

Brigi i Germán donaven una volta per la cova la Campana, pel Cul del Cànter, o simplement contemplaven el paisatge. Rutis i Lorena feien una cerveseta, Pau i jo també. Anna

Què bo estava l'arròs; apart tots teníem molta fam. I si no, açí teniu la prova.

Fent una cerveseta i descansant un ratet mentre es feia el paelló.

Francis jugava amb Siddhartha i més tard van vindre Rosa i Guillem. Rut i César feien la paella.

De tant en tant el vent regolfava i jo patia un poc per si no podíem complir el nostre propòsit, dinar a la Moreria, però tot cal dir-ho, teníem uns bons cuiners i va sortir un arròs de meravella.

Les botelles es refrescaven dins de la fondeta, les deixalles reposaven en les bosses de fem, tot estava a punt, fins i tot Sergio, l'home d'Ana F. que com treballava va vindre en el moment per fer el bermudet, i després un bon paelló...

A mi socarraet!- A mi no me'n fiques molt...- A mi ficame'n més!- A mi esta tallada i l'altra...Clar que només me'n va quedar una, l'altra es la va menjar Siddhartha, que me la va fotre del plat.

Ens vam acabar l'arròs i totes les tallades, després unes pastetes per al cafè, però com el cafè no arribava ens les vam menjar, encara no havíem acabat de rosegat aquells "biscotxets d'hojaldre" i amb el bocí a la boca vam poder vore a Anna i a José Miguel que venien pel tossal, portant en un termo el cafè.

Xiqueta, xiqueta, quin cafè més bo!!!

Quan ja no quedava cafè, vam fer unes copitxueles, i després el plat fort que tots estàvem esperant...les sorpreses!!!

En un moment, vam improvisar un estudi de televisió: les roques eren seients i les herbes simulaven ser el públic, com si estiguérem rodejats de càmeres, focus, i tot en un seriós i rigorós directe improvisat.

Un "reality show" barrejat entre "Sorpreses, sorpresa" i l'"1,2,3". Jo, que era el presentador del programa, estava molt ben acompanyat de dues secretàries. A la dreta, la senyoreta Ana Francis, que portava un forat al pantaló, fet per Siddhartha, molt apropiat per a la ventilació de darrere. A l'esquerra, la senyoreta Lorena, vestida o mig disfressada pel carismàtic dissenyador "Berto Martino", cosí de Roberto Verino. Jo, per a l'ocasió, duia unes ulleres Fashion molt tomboles.

Tots els altres eren concursants del programa. Entre altres sorpreses i regals, podríem destacar: un drap per fregar la pols,